

ע"פ 35673/02 - מוחמד עוזד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 17-02-35673 עוזד נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופט ארץ יקויאל
מבקש	מוחמד עוזד
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

לפני בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל בן 30 חודשים, אשר הושת על המבוקש בגין הדין שניתן בעניינו על ידי בית משפט השלום בראשון לציון במסגרת ת"פ 5.11.17 53918-03-15 (להלן: "גזר דין").

רקע

1. המבוקש הורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירות של מתן שוחד לפי סעיף 291 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") והצעת שוחד לפי סעיפים 292 ו-294(ב) לחוק.

על פי עובדות האישום הראשון, המבוקש הוא עורך דין במקצועו אשר במועד הרלבנטי לכתב האישום, "יצג את ה"ה מוחמד אבו צערור, עלי אבו צערור ועמראן סלאימה (להלן: "הלקוחות"). במועדים הרלבנטיים לכתב האישום, שימש מר ניסים דין כמנהל מחלקת הפליה בעיריית ירושלים ובתקופת תפకידו היה "עובד ציבור" (להלן: "דין"). ביום 25.6.14 נערכה פעילות של אגף הפיקוח העירוני של עיריית ירושלים, בשיתוף עם משטרת ישראל, בחצר הכנסת הקבר בירושלים, בנושא רוכלוות בלתי חוקית. במסגרת פעילות זו, עיכבה המשטרת את הלקוחות לחקירה באשמה רוכלוות ללא רישיון והוחרמו ציוד צילום המשמש אותם בעבודתם (להלן: "הציד המוחרם"). בהמשך, הועבר חומר החקירה לאגף הפיקוח העירוני לשם בוחנתו וניהול הליך משפטי נגד הלקוחות בגין רוכלוות בלתי חוקית. הלקוחות התייעצו עם המבוקש טרם חקירתם במשטרת והוא אף הגיע בשם המבוקש בקשה להחזרת תפוסים ביום 3.7.14, לבית המשפט לעניינים מקומיים. ביום 25.6.14 פנה המבוקש אל דין בנוגע לציד המוחרם, וזה אמר לו כי עליו לפנות בנושא זה אל היועץ המשפטי של עיריית ירושלים, מר חיים נרגסי (להלן: "היועץ המשפטי"). לבקשת המבוקש, נתן לו דין את מספר הטלפון הנידי שלו לשם בירורים. ביום 27.6.14 התקשר המבוקש אל דין וביקש לדבר עמו ב"ארבע עיניים" בנוגע ללקוחות. דין הזמין את המבוקש אל משרדיו אולם טרם נקבע מועד לפגישה. בשל זה, בשל חשד שהתעורר בלבו של דין אשר לכוכנותו של המבוקש, הוא שיתף את היועץ המשפטי ואת המשטרת בחשדו ומכאן ואילך פגישותיו עם המבוקש תועדו ולו על ידי משטרת ישראל. ביום 8.7.14, שב המבוקש והתקשר אל דין והשניים קבעו להיפגש

למחרת במשרדו של דין בעיריית ירושלים. ביום 9.7.14, הגיע המבוקש אל משרדו של דין וניסה לשכנע כי הלקחות מפעילים עסק ברישון ואינם עוסקים ברוכולות שאינה מורשת. עוד טען לפני, כי הפעולות נגד הלקחות בוצעה בשל יריבות אישית בין קצין משטרת מסוים. דין הבHIR לבקשת כי הלקחות עוסקים ברוכולות שאינה מורשת, כי האכיפה נגדם נועתה דין ומשיקולים ענייניים והציע לבקשת שהלקחות יגישו בקשה לקבלת רישיון רוכולות. המבוקש הבHIR לדין שהלקחות רוצים פתרון בכל מחיר וביקש ממנו לצאת לדבר עמו מחוץ למשרד. כאשר יצאו השניהם מהמשרד, הציע המבוקש לדין סכום של 1,500-2,000 דולר על מנת שהלקחות יוכלו לחזור ולעבוד בכנסיית הקבר למחרת היום. דין אמר לבקשת שעבור סכום זהה הוא לא מוכן להסתכן ואז הגדיל המבוקש את הסכום המוצע והציע סכום של 4,000-5,000 דולר. דין אמר לבקשת שהוא חשוב על זה. כשבתיים לאחר הפגישה המתוארת, התקשר המבוקש אל דין וביקש להיפגש עמו בשעות הערב. בסופו של דבר, פגשה זו לא יצאה אל הפועל. ביום 10.7.14, בשעות הבוקר, התקשר המבוקש אל דין וביקש להיפגש עמו. השניהם הגיעו להיפגש בבית קפה "ארומה" במרכז ירושלים (להלן: "**בית הקפה**"). באותו מועד, סמוך לשעה 11:30, הגיעו המבוקש ודין לבית הקפה. במהלך הפגישה אמר המבוקש לדין שהלקחות רוצים מאוד לחזור לעבוד והוא זקוק לעזרתו בעניין זה. המבוקש הציע לדין תשלום עזרתו בעניין זה תשלום בסכום של 10,000 ל"י, שיועבר אליו עוד באותו ערב אם תתקבל החלטה לאשר להלקחות לחזור לעבוד בכנסיית הקבר. עוד הציע המבוקש סכום נוסף של 5,000 ל"י לאחר שהלקחות יחוירו לעבוד בפועל, יקבלו אישור رسمي שהם יכולים לעבוד במקום ויוחזר להם הצד המוחרם. בהמשך, העלה המבוקש את הסכום המוצע לסכום כולל של 20,000 ל"י. דין הבטיח לבקשת כי ידבר עם היועץ המשפטי וניסה לשכנעו להתריר להלקחות לעבוד במקום, אולם הבHIR כי לא יוכל לתת לו על כך אישור رسمي. עוד אמר לו שיבדק את אפשרות השבת הצד המוחרם. באותו אותו יום, לאחר מכן מספר הודעות טקסט לדין וביקש לדעת אם הסדריר את העניין מול היועץ המשפטי ואף התקשר והציג שהלקחות מבקשים לחזור באופן מיידי לעבוד בכנסיית הקבר. באותו יום, בסביבות השעה 16:30, התקשר המבוקש אל דין, אשר אמר לו שהצליח לסדר את עניינם של הלקחות מול היועץ המשפטי. המבוקש ביקש להיפגש עם דין באותו ערב והם הגיעו פגישה בבית קפה בקניון במעלה אדומים (להלן: "**הקניון**"). בהמשך, בסמוך לשעה 22:15, הגיע המבוקש לפגישה המתוכננת עם דין, שם ביקש ממנו לבוא עמו לחדר השירותים של הקניון על מנת להعبر לו כסף. השניהם הגיעו לחדר המדרגות של הקניון ושם מסר המבוקש לדין סכום של 3,000 דולר בזמןן. ביום 27.7.14, בתיאום עם משטרת ישראל, יציר דין קשר עם המבוקש ואמר לו שסודר גם עניין הצד המוחרם. השנאים הגיעו באותו ערב בקניון, במהלך אמר דין לבקשת לשלוח את אחד מהלקחות למחרת לשער שכם כדי להסדיר את השבת הצד המוחרם.

על יסוד עובדות אלו, נטען כי בمعنى המתוירים, נתן המבוקש שוחד לדין, עובד הציבור, بعد פעולות הקשורות בתפקידו.

על פי עובדות האישום השני ובמהמשך לאירועים שתוארו באישום הראשון, בבקשת הלקחות, לדאוג לרישום רישון העסק על שם מר עלי ابو עזרא ובתמורה לכך, הם יידאגו לו". המבוקש הציע לדין שיתן סכום דומה לפעם הקודמת וכשדין השיב בשלילה, הציע המבוקש לדין סכום של 5,000 דולר תשלום עזרתו. מיד לאחר אותה פגישה, נעצר המבוקש על ידי משטרת ישראל. על יסוד עובדות אלו נטען כי בمعنى המתוירים, הציע המבוקש שוחד לדין, עובד הציבור, بعد פעולה הקשורה בתפקידו.

.3. ביום 1.6.16, הורשע המבוקש בדיון וביום 5.11.16, גזר הדין השית על המבוקש 30 חודשים מאסר בפועל ו- 9 חודשים מאסר על תנאי, לבלי עבורה עבירה מן העבירות שבahn הורשע במשך 3 שנים מיום שחררו. כן הוטל על המבוקש קנס בסכום של 10,000 ₪, או חלף חודשים מאסר.

.4. לאחר הכרעת הדין בעניינו של המבוקש, הוא הופנה לשירות המבחן לשם קבלת תסקير בעניינו וכן הופנה לקבלת חוות דעת מעת המmana על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר. על פי חוות דעתו של המmana על עבודות השירות, נמצא כי המבוקש מתאים לריצוי עונש על דרך זו. מتسקיר שירות המבחן בעניינו של המבוקש, עולה כי מדובר באדם בן 46, שלא עבר פלילי שקיימות לו מערכת עריכים נורמטיבית ושאייה לנHAL אורח חיים תקין. עוד התרשם שירות המבחן, כי ההליך המשפטי שהתנהל כנגד המבוקש, היווה גורם מיוחד גבולות בין המותר וה אסור ויש בו כדי להוות גורם מקטין סיכון להתנהלות דומה בעתיד. בנוסף, שירות המבחן התרשם מנזקקותו הטיפולית של המבוקש ומ יכולתו להיעזר בתכנית טיפולית ייעודית אשר תשיעו לו להעמיק את בדיקתו בנוגע למינאים הרגשיים העומדים ברקע לביצוע העבירות. המבוקש הביע נוכחות להשתלב בתהליך טיפול שזכה ולאורם של נתונים אלו, המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית בעניינו של המבוקש כדי הימנענות מהטלת מאסר בפועל. כן המליץ שירות המבחן על ענישה הרתעתית בדמות מאסר על תנאי וחתימה על התchieבות. בנוסף, המליץ שירות המבחן על העמדת המבוקש בצו מבחן למשך שנה.

.5. ביום 16.2.17, הגיע המבוקש ערעור על הכרעת הדין וכן על גזר הדין, יחד עם בקשה לעכב את ביצוע גזר הדין עד להכרעה בערעור (להלן, בהתאם: "הערעור", "הבקשה").

.6. ביום 24.1.17, ניתנה החלטה על עיכוב ביצועו של גזר הדין עד לתום הדיון בבקשתו.

תמיכת טענות הצדדים

.7. המבוקש טוען כי יש לעכב את גזר הדין עד לתום הדיון בערעור. המבוקש הדגיש כי הערעור מופנה הן כנגד גזר הדין והן כנגד הכרעת הדיון. המבוקש סבור כי נימוקי הערעור מלמדים על סיכויים טובים ל凱בלתו, תוך הדגשת כי בית המשפט קמא הטעלים מטענותיו בנוגע להתנהלותה השערורייתית של המאשימה וכן הטעלים מהמסמכים אשר הוגשו כראיה לכך שקדמי משטרה שיקרו לעיריה בנוגע לרוקלים שיוצגו, בדמות מסמך המסומן T/10 ומכתביהם של עו"ד שאול גדרון ועו"ד מיכאל פרנקינבו - היוזץ המשפטי לעיריית ירושלים. המבוקש הוסיף וטען, כי תחילת ריצוי עונש המאסר תפגע בו קשות, כי היא עלולה לגרום לו נזק בלתי הפיר וכי תסכל את מטרת הערעור באופן השולל את זכות גישתו לערכאות.

.8. לעומת זאת, טוענת המשיבה כי דין הבקשה להידוחות. המשיבה סבורה כי הבקשה אינה עומדת בתנאים שנקבעו בהלכה הפסוקה, תוך הפניה לע"פ 111/99 **שורץ נ' מדינת ישראל** (00) (להלן: "הלכת שורץ"). המשיבה הדגישה כי המבוקש הורשע בשתי עבירות שוחד חמורות, בגין נדון למאסר ארוך בן כשנתים וחצי. המשיבה סבורה כי ממצאי פסק הדין מעוגנים בחומר הרואית אשר הוצג לפני בית המשפט קמא ובහינתן כי ערכאת הערעור אינה דנה, ככלל, בקביעות מהימנות של הערכאה הדינית, סיכויי הערעור נמוכים. עוד מודגש, כי הטענות שהעליה המבוקש בערעורו, אינה מצביעות על טעם שיש בו כדי לפטרו מאחריות פלילית למעשים שבהם הורשע. המאשימה הוסיפה וטענה, כי דין הבקשה להידוחות גם בשל השיחוי שהגהה נימוקי הערעור והבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין.

שני הצדדים הפנו לאסמכתאות בתימוכין בטענותיהם.

דין והכרעה

9. לאחר שיעינתי בטענות הצדדים, בפסק הדין, בנסיבות הערעור, בתסקורי שירות המבחן ובasmכתאות שהוצעו לפני ואחר שתתרשםתי מכלול נסיבות העניין - הגיעתי למסקנה כי יש לדוחות את הבקשה. שוכנעתי כי המקרה הנדון אינו מצדיק סטייה מן הכלל, לפיו יש להעיד את האינטראס הציבורי המשתקף באכיפה מידית של גזר דין, על פני האינטראס הפרטני של המבוקש המשתקף בדוחית ביצוע גזר דין עד לתום הדיון בערעור.

10. השיקולים אליהם יש להידרש במסגרת בקשת ביצועו של גזר דין, נסקרו בהרחבה בהלכת שורץ. הכלל העיקרי הוא ביצוע מיידי של גזר דין, תוך איזונו למול האינטראסים השונים המעורבים בסוגיה, הכללים, בין היתר, את חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; את אורך תקופת המאסר שנגזרה; את טיב הערעור וסיכוי הצלחתו; את עברו הפלילי של המבוקש והתנהלותו במהלך המשפט; את נסיבותיו האישיות ואת השאלה האם הערעור מופנה כלפי ההרשות עצמה או רק כלפי חומרה העונש (ר' הלכת שורץ; ע"פ 12/5957 **אהוב נ' מדינת ישראל** (19.9.12)).

11. אשר לחומרה העבירה ונסיבות ביצועה, מבלתי קבוע מסמורות, מקובלת עלי' אבחנתו של בית המשפט כאמור, לפיה נחזית חומרה יתרה בעבירות שבנה הורשע המבוקש, בהיותו עורך דין במקצועו אשר ניצל את האמון שניתן בו מתוקף מקצועו, כדי לבצע עבירות שודד חמורות כלפי גורמי אכיפת החוק.

12. אשר לסיכויי הערעור, התתרשתי, בשלב זה ומבלתי קבוע מסמורות בנושא, כי סיכויי הערעור אינם כה גבוהים במידה צזו שתטה את הCPF לעבר עיכוב ביצוע המאסר אשר גזר על המבוקש. אני סבור כי הכרעת הדין מתבססת בעיקר על עדויותיהם של המעורבים בפרשה וכן על דבריו המבוקש. כפי העולה מהכרעת הדין, המבוקש לא הכחיש את המעשה המិוחסilo לו ועיקר טענותיו עוסק בהדוחתו לביצוע העבירות והתנהלות הרשות אשר הובילה אותו, כלשהו, לעבר ביצוע מעשים אלו. בעניין זה ושוב מבלתי קבוע מסמורות, מקובלת עלי' מסקנת בית המשפט כאמור, המעוגנת בפסקת בתי המשפט, לפיה גם אם תתקבל טענה זו של המבוקש, היא עשויה להביא להקלת מסויימת בעונשו, בעוד שאין בה, לכשעצמה, כדי להביא בהכרחה לזכויו (ר' רע"פ 12/2012 **קטיעי נ' מדינת ישראל** (9.1.14)) על האסמכתאות שהובאו שם, כהפניית בית המשפט כאמור).

אשר לחומרה העונש אפשרות המרתתו בענישה שיקומית, התתרשתי כי מתחם הענישה והעונש כפי שנקבעו על ידי בית המשפט כאמור, תואמים, כאמור, למסגרות ענישה שנקבעו בין עבירות דומות ובנסיבות דומות. המבוקש לא הניח לפניי כל טעם של ממש, שיש בו כדי ללמד כי נפלה שגיאה בגין הדין, שחומרתה יורדת לשורשו של עניין. אשר לשיקול השיקום בענישה, כאמור, שיקול זה מהווים אך את אחד משיקולי הענישה והוא אינו מיותר את הצורך באיזונו למול יתרת השיקולים הצריכים לעניין, הכל בהתאם לחומרת העבירות, היקפן ונסיבות ביצוען (ר' למשל: ע"פ 13/5936 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.1.15); רע"פ 16/3250 **שמעחיאב נ' מדינת ישראל** (17.3.13); ע"פ 13/7211 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.12.15); ע"פ 08/7113 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2008.12.15)).

התתרשתי בשלב זה ומבלתי קבוע מסמורות, כי שיקול השיקום בעניינו של המבוקש, אינו בעוצמה צזו שיש בו כדי

להצדיק חריגה ממתחם העונשה, או המרת העונש באפק שיקומי מובהק. יכול שהליך כברת דרך לקראת המבוקש תמצא את ביטויו בקיור תקופת המאסר או בשילובו במסגרת טיפולית במסגרת המאסר עצמו, להבדיל מביטולה הגורף או המרצה בענישה שיקומית (ר' בש"פ 5936/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.1.15); ע"פ 370/14 **סלפיטי נ' מדינת ישראל** (25.8.14)).

13. כמו כן, בשים לב לאורך של תקופת המאסר שהוטלה על המבוקש, איני סבור כי תכלית הערעור תשוכן במידה והעונש לא יעכב.

14. אוסיף ואצין, כי המבוקש לא הניח לפני נימוקים המלמדים, לכארה, על נסיבות מיוחדות, או על מצוקה מיוחדת, שבגנן יש לחזור מכל הביצוע המידי של גזר הדין. אכן, לבקשת אין עבר פלילי והוא מנוהל אורח חיים נורטטיבי, כנזהה. אולם, במקרים אלו לבדם, אין כדי להטות את הקפ' לעבר עיכוב עונש המאסר, כמבוקש. בנוסף, למעט טענת המבוקש בדבר רצונו להשתלב בהליך טיפולי, אשר אינה מהוות נסיבה מיוחדת לכשעצמה, המבוקש לא הצבע על קיומה של תכנית טיפולית קונקרטית בעניינו, או על הימצאו בשלבים מתקדמים של תכנית טיפולית, שלא מן הראי לקטווע אותה (ר' ע"פ 9956/16 **מויאל נ' מדינת ישראל** (23.12.16)).

15. המבוקש הפנה לאסמכתאות אשר ניתנות לאבחן מעניינו, כך שאין ללמוד מהן גזירה שווה. בהלכת שורץ, התרשם בית המשפט כי המועד לשמיית הערעור קרוב ביותר. נסיבה זו אינה מתקינה במקרה הנדון, בו טרם נקבע מועד לדין בערעור.

בת"פ (רמ') 14-01-35790-00 **פרקיות מחוז ירושלים פלילי נ' מוחמד חמאד** (6.9.15), נדון מקרה שבו חקרה בה המשימה מהסכם עד מדינה, נוכח הפרתו. טענת ההגנה מן הצדק נדחתה לגופה, כך שלא ניתן ללמוד מסמכתה זו כי שעה שמעלית טענה של הגנה מן הצדק, ראוי להורות על עיכוב ביצוע.

בע"פ 4456/14 **קלנר נ' מדינת ישראל** (15.9.14), הורה בית המשפט על עיכוב ביצוע עונש המאסר, נוכח התרשםותו כי מדובר "במשפט בלתי שגרתי ... גם מחתמת היקפו הגדל של המשפט ומורכבותו הרבה".

16. לאור המקובל ולאחר ש核实 את כל השיקולים הנדרשים לעניין ובهم סיכוי הערעור, חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, היעדר עבר פלילי לבקשת, סיכוי שיקומו והנזקים שעולמים להיגרם לו - לא שוכנעתי כי קיימים נימוקים של ממש המצדיקים את החרגת עניינו מן הכלל ולפיכך, דחיתי את הבקשה.

המבקר יתיצב לתחילה ריצו עונשו ביום 17.4.2017 עד השעה 14:00.

ניתנה היום, ז' אדר תשע"ז, 05 מרץ 2017, במעמד הצדדים.

ארז יקואל, שופט